

ادامه ی بحث اَسْمَاءِ مَنْصُوبٍ:

مفعولُ فیه یا ظرف :

مفعولُ فیه، اسم منصوبی است که برای بیان **زمان وقوعِ عامل** یا **مکان وقوعِ عامل** آورده شده و متضمّن معنای **فی** می باشد که بر دو قسم است :

۱. ظرف زمان
۲. ظرف مکان

هر کدام از این ها یا محدودند مانند : **یَوْمٍ** یا **مَسْجِدٍ**؛ و یا نا محدود؛ مانند : **دَهْرٍ** یا **فَوْقٍ**.

بنابراین مفعولُ فیه بر **چهار** قسم است :

۱. ظرف مکان محدود
۲. ظرف مکان نا محدود
۳. ظرف زمان محدود
۴. ظرف زمان نا محدود

از میان این اقسام، ظرف مکان محدود، **واجب** است با **فی** استعمال شود.

مفعولُ فیه یا ظرف در جواب : **چه موقع؟** یا **کجا؟** می آید؛ مثال : **یَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ؛** در آیه ی شریفه **یَوْمَ** ظرف زمان است لذا منصوب شده است.

مفعولُ له :

اسمی است که **عَلَّتْ** وقوعِ **عامل** خود را بیان می کند و در جواب سؤال : **برای چه؟** و **به چه علت؟** می آید؛ مانند : **يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ.**

البته **مفعولُ له** در صورتی منصوب می شود که **مصدر** باشد و با عامل خود در فاعل و وقت **متّحد** (= یکی) باشد؛ امّا در غیر این صورت **عَلَّتْ** را می فهماند و به وسیله ی یکی از **حروف جرّ** که معنای **تعلیل** را داشته باشد (**لام، فی** و **باء**) مجرور می گردد؛ مانند : **وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ؛** و مانند : **يَا هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ.**